

DIVORȚURILE AMANȚILOR

Corina Ozon

HERG BENET
PUBLISHERS

CUPRINS

1. Crăciunul soților despărțiți.....	5
2. Amanta și noaptea de Revelion.....	14
3. Nevasta înșelată și cheful de Anul Nou.....	22
4. Amantul însurat și prietenul cel mai bun.....	29
5. Amanta la prânzul de afaceri.....	35
6. Nevasta înșelată și cutremurul.....	41
7. Amantul însurat și secretul lui Alex.....	45
8. Amanta în prima zi de lucru.....	49
9. Nevasta și discuția despre divorț.....	55
10. Nelu și Sfânta Taină a căsătoriei.....	63
11. Amanta și petrecerea la firmă.....	70
12. Nevasta înșelată, la avocat.....	75
13. Amantul însurat, la proteste.....	80
14. Amanta, la degustare de vin.....	87
15. Nevasta înșelată și cearta conjugală.....	95
16. Amantul însurat și păcatele bătrâneții.....	103

17. Amanta și planurile de călătorie.....	111
18. Nevasta înșelată și amantul însurat, la consilierul marital.....	115
19. Amantul însurat și avocata.....	126
20. Amanta și aventura de la Londra	133
21. Nevasta înșelată și amantul însurat, la procesul de divorț.....	145
22. Amantul însurat și partajul	161
23. Amanții și lumina din noapte de Înviere.....	168
24. Nevasta înșelată și conectarea cu Universul ..	175
25. Amantul însurat și familia tradițională.....	181
26. Amanta și copiii amantului însurat.....	188
27. Nevasta înșelată și confesiunea Mioarei.....	197
28. Amantul însurat și lecția de la taximetrist	203
29. Amanta și ghinionul	207

1. CRĂCIUNUL SOȚILOR DESPĂRȚIȚI

Nu știu cum, pula mea, au trecut lunile astea! Înainte de Crăciun, am plecat de acasă și am stat la Nelu. El s-a mutat la Cami, ca să mă lase liniștit. A zis că trebuie să-mi limpezesc creierii și, la naiba, chiar am avut nevoie! Teo mi-a băgat numai strâmb, când era vorba să-i văd pe copii. Era prima zi de Crăciun și rândul meu să iau copiii. Am vrut să le duc în Ajun câte o jucărie, dar m-a enervat Teo. Mereu afișează o față de martiră. Cică avea treabă și să vin a doua zi. Plus că precis era și soacră-mea acolo și numai pe ea n-aveam chef să o văd. Fata era răci-tă și l-am luat doar pe băiat. Așa că la prânz m-am înființat cu mașina în fața casei. Nu mai intram în ultima vreme. De câteva ori ne-am certat ca chiorii. Teo are niște priviri... să mă taie, și alta nu. Am

Încercat să avem o relație civilizată, cum au alții, dar n-ai cu cine, frate! Mereu îmi aruncă în față câte ceva și își amintește nu știu ce. Așa că nu mai urc. Nu mă mai simt în largul meu în casa aia. Și câte am făcut acolo... Hai, că iar am luat-o pe arătură! Deci a ieșit Teo cu băiatul de mână. Băi, mă irită că ăla mic nu sare de bucurie când mă vede. Ca de fiecare dată, am stat ca boul câteva minute bune în mașină. Precis că Teo se aranjează, e mereu machiată, cu părul pieptănat și parfumată. Strânge din buze când mă vede, de fiecare dată, și mă ignoră. Păi, ce să învețe copiii? Îmi pune aceeași placă: *„Ai grijă să nu îi fie frig și să nu bea rece și să nu îl ții mult în mașină, că și acasă poate să stea între patru pereți. Să îl plimbi la aer!“*. *„Bine. Nu stăm mult“*. I-am dat cadoul pentru fiicămea și am mers în parc, unul aproape. Era soare ca primăvara, dar ger. De obicei, cât fii-miu se juca, eu mai dădeam telefoane, că taman atunci se găseau toți dobitocii de la serviciu să aibă nevoie de mine. Era sărbătoare, nu mai aveam de dat niciunul. Nefututul ăla de șef, dacă era după el, ne chema și de Crăciun la birou. Fumam o țigară și încercam să comunic cu copilul. Îl întrebam ce a făcut la școală, ce prieteni are. Copilul vorbea puțin. *„Introvertit ca mă-sa“*, îmi zic. *„Și ce-a mai zis maică-ta de mine?“*. Fii-miu modelează cu sârg o formă nedefinită și o bătucește cu

o mână. Nu mă bagă în seamă. „*Pe la voi cine mai vine?*“. De data asta, e ocupat să aranjeze niște pietricele pe „opera de artă“. Îmi zice: „*Tati, adu niște pietricele și un băț*“. Mă învârt pe lângă bancă și îi aduc. Le aranjează pe „capodoperă“, face o gaură în moviliță și bagă acolo un melc. Nu știu dacă era doar cochilia sau era și melcul acasă. Dar, să mor eu, n-arăta rău drăcovenia aia. O ieși vreun Dali din el, mai știi? În fond, și artiștii ăia trag niște mâzgălituri, cred că cu pensula legată de pulă, și toți sunt în extaz de „creație“. Îl ridic pe băiat, îl șterg pe mâini cu un șervețel, apoi mergem la Mc, văzusem că e deschis. Mă uit la băiat cum mănâncă, seamănă cu Teo mai mult. Fiică-mea, în schimb, e bucățică ruptă din mine. Ia, să-l iau eu mai ușurel: „*Dar vouă acolo, în casă, nu vă e frică singuri, doar voi cu maică-ta?*“. Copilul cu gura plină de burgeri dă din cap că *nu*. Și-a băgat mânăca de la pulovăr în sos, mă omoară Teo. Iar îmi zice că nu-s în stare să am grijă de un copil. Dar până acum ce-am păzit? Cine stătea ca prostul acasă cu copiii, când ea hăndrălea pe mese în delegații și la lecții de tango? Mircea. Băi, și mor să fumez o țigară. „*Tati, ia mănâncă tu mai repede, că e târziu*“. Băi, lui ăsta micu' i se rupe de mine! Trebuie să am o discuție cu Teo, că cine știe ce prostii i-a băgat în cap despre mine. Ea cu cața aia de mă-sa. Îl

îmbrac și, când scoate mâna afară din mânecă, văd că ținea un mănunchi de cartofi prăjiți în pumn. Să te ții scandal când îl duc. De parcă n-ar fi curățătorii. Dacă face gât, iau eu haina și o duc la curățat. Sau îi cumpăr alta.

Scot din pungă de cadouri un pachet: „*Mi-a dat Moșu' o mașinuță pentru tine!*“. „*Mi-a mai adus Moșu' una aseară. Albastră*“, îmi zice copilul. Simt că fierb. „*De la cine?*“. „*De la Moșu', nu înțelegeți?*“, mă ia fii-miu la rost. Scot din pungă un joc și o navetă spațială, pe care o ia bucuros. „*Uite, tati, aici stă astronautul și conduce naveta. Îl ajută niște ingineri din turnul de control*“. Eu mă uit ca dobitocul la explicațiile lui. „*Ce băiat deștept aveți!*“, îmi spune pe un ton admirativ o fată care curăța mesele. Mă uit la băiat, care învârtea jucăria, și râd mândru. „*Fii-miu!*“, zic ca prostul, de parcă aia nu văzuse. Îl iau în brațe și îl pup pe obraz. Ieșim.

Ia, să mai încerc, poate mai scot ceva de la el: „*Dar musafiri mai vin pe la voi?*“. Cel mic calcă prin bălți, răspunde de parcă i-a scăpat: „*Nu știu*“. Să mor eu, fii-miu ăsta era bun de spion, nu scoți nimic de la el. Deodată, m-a trăznit un gând. Poate Teo aducea bărbați în casă când ăsta micu' era la școală. Deh, ți-ai găsit! Stă soacră-mea ca un jandarm. De fapt, nu știu dacă Teo aducea bărbați în casă, era doar o idee

cretină care îmi venise în cap.

Am parcat mașina în fața casei și o sun pe Teo. „Tati, vreau în parc“. E târziu acum. Fii-miu insistă: „A rămas melcul singur cu casa lui, să îi mai duc unul, să nu-i fie urât la noapte“. Asta-i acum, să mă frece grija și de melc! „Lasă, tati, că merg eu și îi duc“. „Promiți?“. „Promit“. Coboară Teo, îl ia de mână și îmi aruncă peste umăr „La revedere“. Tot ursuză și veșnic supărată.

În drum spre casă, mă sună Teo, cu vocea aia a ei de nu-mi pasă ce faci, să-mi răspunzi imediat. „Fii-tu întreabă dacă ai fost să duci melcul, nu știu ce tot zice. Cică i-ai promis. Tu și promisiunile, haha“. Băi, am uitat de melc! „Și mai termină cu Mc-ul ăsta, că îi miroase haina ca unui boschetar. Tu de Crăciun îl duci acolo, când e casa plină cu mâncare? Și vezi că a uitat fularul în mașină“. Așa era, pe bancheta din spate, stătea fularul copilului. L-am dus la nas și l-am mirosit. Amestec de lapte cu Mc. Am întors mașina. Se înserase. Am căutat alea pe care am stat în parc. Lângă bancă era și movilița cu pietre și frunze și bățul înfipt în vârf. Capodopera lui fii-miu. Melcul era tot acolo. M-am pus să caut alt melc și, cum orbecăiam, aud în spatele meu o voce: „Domnu’, ați pierdut ceva?“. Mă întorc, era unul din ăștia de păzesc parcurile. „Caut un melc pentru fii-miu“, zic. „Aa, e mai

greu, că ei hibernează acum. Deși, cu căldurile astea, am mai văzut câțiva pe aici“, îmi explica el în timp ce căuta cu mine prin întuneric. Foloseam lumina de la telefon, că lămpile din parc nu făceau față. Gardianul a aprins o lanternă. „Știți că ei sunt o lună bărbați și una femei?“ , mă întrebă. „Cine, dom'le?“ , întreb. „Melcii. Poate face ouă oricare. Se freacă așa, în lateral, unul de altul și scot ouăle pe o antenă din-aia“. Băi, ăsta e nebun? Îmi spune cum se fut melcii? De asta îmi arde mie acum! „Uitați aici unu!“ , îmi arată triumfător paznicul. I-am mulțumit și l-am luat. Am pus melcul lângă celălalt din „capodoperă“. Apoi am făcut o fotografie și i-am trimis-o lui Teo. Am sunat-o ca să îi arate poza copilului. Prin telefon, îl auzeam pe băiat chiuind: „Melcul nu doarme singur la noapte“. „Fularul îl aduc eu sâmbătă, când ieșim din nou“, i-am mai spus lui Teo.

Pe banca unde stătusem cu fii-miu, se mișca ceva. Era un om al străzii care clipea des la lumina lanternei paznicului. „Ce faci aici, mă?“ , îl întrebă ăsta. „Hristos a-nviat, șefu', hehe!“ , behăie boschetarul cu limba împleticită.

Am ajuns frânt acasă la Nelu, mai mult obosit psihic. Cati era la mă-sa de Crăciun. M-a sunat și mi-a spus că face Revelionul cu fetele, Clau avea cancer și i-a promis că vor fi împreună. Ce curvă e și viața asta,

frate! Fata asta, nu o ducea pe ea capul prea mult, dar a tras multe, săraca! Numai de cretini a avut parte. Bine, i-a și căutat! Că doar boșorogi cu bani a vrut. Acum, pe bune, ce om în vârstă, normal la cap, stă cu una care poate să-i fie fiică? Dă-o-n pula mea de treabă! Și mie îmi plac prosperitățile, dar nici să fiu naibii bolnav la cap!

De Revelion, am fost la un restaurant șmecher împreună cu un amic, pe care l-a lăsat nevasta. A plâns ăsta după ce a început să bea, de m-a făcut să plec după miezul nopții. Am luat-o pe jos și m-am oprit într-o piață, unde era concert. Lume multă, deși era ger. M-am oprit și eu, tocmai cânta Loredana pe aia cu „zig zaga“, iar oamenii se bâțâiau. Mai toți aveau sticle cu băutură în mână. Am văzut că circula din mână în mână o sticlă, până a ajuns și la mine. Era șampanie și toți din jur mă îndemneau să beau. Mie mi-era oarecum silă, când mă gândeam câți or fi pus boturile acolo. Dar unii au început să strige: „Hai, bre, că n-oi fi neam de conte! Doar nu e căcat!“.

Nu e căcat, e mai rău, toți virușii Pământului stăteau încrucișați în sticla aia plină de bale. Dar, pentru că mă tot presau, mai să mă linșeze și alta nu, am apucat sticla cu ambele mâini, m-am prefăcut că o ating cu buzele și mi-am dat capul pe spate cu gura închisă. Mi-a venit șampanie pe față și mi s-a scurs pe gât,

sub fular. Am pus sticla în prima mână care era mai aproape și am ieșit din mulțime. Unii au început să arunce în sus cu sticle și m-am grăbit să scap de acolo, până nu-mi venea naibii una în cap. Parcă era la Revoluție sau veniseră minerii, în pula mea.

Am mers pe jos până la casa lui Nelu, pentru că nu am găsit niciun taxi. M-am dezbrăcat și m-am șters pe gât cu un prosop umed, că eram lipicios de la șampania ălora din piață. Mi-era foame, de cât merseam ca boul prin frig, și am scos niște piftie din frigider. Era luată de la supermarket, nu era rea, dar cam fără gust. Am mâncat și niște salată de boeuf, pe asta o adusese Nelu de la Cami. Bună! Salata, nu Cami, ea nu e pe gustul meu. Deși știu că e o fată deșteaptă și a ajutat-o mult pe Cati. De-aia m-am și mirat că Nelu s-a aprins după ea, că el a avut din astea, vampe. Cami e genul mai intelectual, așa. Dacă n-aș ști că a fost măritată cu un grec, aș fi zis că e frigidă, nu știu de ce. M-am uitat în telefon, să văd dacă mi-a răspuns Teo la mesaj. Cât idiotul ăla vărsa lacrimi în pahar la restaurant, i-am scris „*An Nou fericit!*“. Ăla a făcut o gafă de zile mari. După ce că era vai de pula lui, s-a apucat să-i dea nevesti-sii, mă rog, fostei, un mesaj și i-a dat unul pe care-l primise și el, era ceva în versuri. Dar boul a uitat să ștergă semnătura, era a unei tipe, ceva colegă, și i-a trimis așa mesajul. Aia

l-a sunat și l-a făcut țândări, ba mai și râdea de el, era la o petrecere. „*Mă pup singură că am lăsat așa un dobitoc*“, îi zicea ea. Se auzea prin telefon, iar ăla făcea fețe-fețe. Eram la baie, să ne pișăm. Am plecat repede, că era și așa zdrențe.

Poftim! Pe Teo o doare în cur, nu a răspuns nimic. Nu sun, că poate dorm copiii. Deși nu cred că a stat ea acasă de Revelion. Cel puțin s-a dus la biserică la Mioara, și tot a ieșit ea din casă. În ultima vreme, nu mai avea stare, numai plecată era. Dar, în schimb, mi-a dat mesaj draga de Cati. Mi-e dor de pizza ei, de mi se umflă coaiele doar când mă gândesc. Dar acum am înțeles situația asta cu Clau, poate fi ultimul Revelion pentru ea. Numai soacră-mea n-are nici pe dracu'!